

Høringssvar vedrørende Mulighedskatalog - drift 2027-2030, Frederikssund Kommune

Børn, Skole og Familie

Til Frederikssund Byråd og Udvalget for Børn, Familier og Uddannelse

Vi ønsker med dette høringssvar at udtrykke vores store bekymring over flere af forslagene i mulighedskataloget på Børn, Skole og Familie-området.

Vi har forståelse for, at Frederikssund Kommune står over for en vanskelig økonomisk situation, og at der derfor skal træffes nogle svære prioriteringer. Men vi mener, at de foreslåede besparelser på blandt andet special- og udviklingspædagoger, logopæder, dagplejen og andelen af uddannet pædagogisk personale rammer nogle af de mest grundlæggende forudsætninger for, at kommunen kan lykkes med tidlig indsats, inklusion, trivsel og forebyggelse. Vores bekymring er ikke kun den enkelte besparelse. Det er den samlede effekt, når flere faglige ressourcer fjernes samtidig.

1. Special- og udviklingspædagogerne bør bevares

Vi er særligt bekymrede over forslag **005 – Færre special- og udviklingspædagogstillinger**, hvor der foreslås en reduktion på to stillinger.

Special- og udviklingspædagogerne er ikke blot en ekstra ressource, som kan undværes, når dagligdagen og økonomien er presset. De udgør en specialiseret faglig kompetence, som kan bringes i spil omkring børn, børnegrupper, læringsmiljøer, som sparringspartnere og generelt i dagtilbud, hvor der er behov for noget andet eller mere end den almindelige pædagogiske indsats.

Det er særligt bekymrende i en kommune, hvor der ikke findes en bred vifte af specialiserede daginstitutionstilbud. Åkanden er et specialiseret tilbud, men målgruppen er børn med betydelig fysisk og psykisk nedsat funktionsevne. Der er derfor fortsat mange børn med særlige behov, diagnoser mm, som skal kunne rummes og støttes i kommunens almene dagtilbud.

Netop her har special- og udviklingspædagogerne en vigtig funktion.

De kan blandt andet bidrage med:

- specialpædagogisk viden og sparring til det almindelige pædagogiske personale
- støtte til børn i udsatte positioner
- hjælp til at forstå og håndtere komplekse problemstillinger
- vejledning omkring børn med særlige behov
- støtte til børnefællesskaber og inklusion
- tidlig indsats, før problemer vokser sig større
- kompetenceudvikling af det øvrige personale.

Social- og Boligstyrelsen fremhæver netop, at tidlig opsporing og tidlig indsats kræver tæt samarbejde mellem det almene og det specialiserede børneområde.

Det virker derfor modsætningsfyldt at reducere de specialiserede ressourcer samtidig med, at kommunen ønsker at styrke inklusionen i de almene dagtilbud. Special- og udviklingspædagogerne har travlt, og der er ofte ventetid på opstart af nye sager, derfor ville det være alarmerende at lave en besparelse på yderligere to fuldtidsstillinger.

Hvis de specialiserede ressourcer fjernes, forsvinder behovet for specialpædagogisk støtte ikke. Behovet flytter blot tættere ind i det enkelte børnehus og over på det øvrige personale.

Det kan i sidste ende betyde, at en besparelse ét sted skaber et større pres et andet sted.

2. Vi er bekymrede over reduktionen af logopædresourcer

Vi er ligeledes meget bekymrede over forslag **001 – Nedlæggelse af et logopædårsværk i PPR.**

Vi anerkender, at kommunen ønsker at arbejde mere gruppebaseret og konsultativt, og at nogle børn kan have stor gavn af sproglige fællesskaber.

Men gruppeindsatser kan ikke stå alene.

Kommunens eget forslag anerkender faktisk, at der fortsat vil være børn og forældre, som har behov for individuel støtte.

Derfor er det problematisk samtidig at reducere antallet af logopæder.

Sproglige vanskeligheder kan have stor betydning for et barns mulighed for at deltage i fællesskaber, kommunikere, lære og senere klare overgangen til skole. Jo tidligere problemer identificeres og håndteres, desto bedre mulighed er der for at sætte ind, inden vanskelighederne vokser.

Social- og Boligstyrelsen fremhæver netop betydningen af, at fagpersoner reagerer tidligt på tegn på mistrivsel og udviklingsmæssige vanskeligheder.

Vi mener derfor ikke, at man bør stille individuelle indsatser og gruppeindsatser op som modsætninger.

Der er brug for begge dele.

Et barn med omfattende sproglige vanskeligheder kan ikke nødvendigvis hjælpes tilstrækkeligt gennem en gruppeindsats. Og hvis ventetiden på vurdering og indsats samtidig bliver længere, risikerer kommunen at komme senere ind i barnets udvikling. Det forekommer derfor uhensigtsmæssigt at spare på den faggruppe, der netop skal bidrage til den tidlige indsats.

3. Dagplejen bør ikke reduceres

Vi er også bekymrede over forslag **007 – Tilpasning af den kommunale dagpleje.**

Forslaget lægger op til at øge den gennemsnitlige belægning fra ca. 3,0 til 3,8 børn pr. dagplejer og reducere antallet af dagplejere med ca. seks stillinger.

Vi forstår argumentet om bedre kapacitetsudnyttelse. Men vi mener, at dagpleje ikke bør betragtes som en simpel matematisk kapacitetsberegning.

Dagplejen er et alternativ til vuggestuen, netop fordi den giver børn mulighed for at være i en lille og overskuelig børnegruppe med en fast voksen.

En højere belægning kan derfor have konsekvenser for:

- den enkelte dagplejers mulighed for at være nærværende
- arbejdet med det enkelte barns behov
- ro og fordybelse
- børnegruppens størrelse og dynamik
- mulighederne for fleksibilitet ved sygdom og ferie
- gæsteplaceringer og dermed barnets kontinuitet og tryghed.

Det er også vigtigt at se dagplejen som en del af kommunens samlede forebyggende indsats. Social- og Boligstyrelsen har specifikt udviklet modeller for tidlig opsporing, der også omfatter dagplejere, fordi dagplejen er en vigtig arena for at opdage børn i udsatte positioner tidligt.

Der findes allerede høringsvar fra dagplejens medarbejdere, som peger på problematikken ved at betragte dagplejens kapacitet som et gennemsnitstal.

3,8 børn pr. dagplejer kan måske fungere som et gennemsnit på papiret, men det betyder ikke nødvendigvis, at kapaciteten er tilsvarende robust i den virkelige hverdag.

Sygdom, ferie, gæstebørn og udsving i børnetallet er en del af dagligdagen.

Hvis bufferen bliver for lille, kan konsekvensen blive, at presset blot flyttes videre til kommunens daginstitutioner.

4. Forslaget om ændret medarbejdersammensætning bør ses i sammenhæng med de øvrige besparelser

Vi er desuden bekymrede over forslag **006 – Ændret fordeling af medarbejdersammensætningen i kommunens børnehuse.**

Forslaget ændrer fordelingsnøglen fra 62/38 til 58/42 mellem medarbejdere på BUPL's overenskomst og medhjælpere/pædagogiske assistenter m.fl.

Vi anerkender, at medhjælpere og pædagogiske assistenter spiller en vigtig rolle i dagtilbuddene. Vores bekymring handler derfor ikke om værdien af deres arbejde.

Bekymringen handler om, at andelen af uddannede pædagoger reduceres samtidig med, at kommunen også foreslår færre special- og udviklingspædagoger og færre logopædresourcer.

Det betyder samlet set færre specialiserede og uddannede faglige ressourcer omkring børnene.

Det er vanskeligt at se, hvordan man samtidig kan ønske:

mere inklusion, tidligere indsats, stærkere fællesskaber og flere børn med særlige behov i de almene dagtilbud uden at sikre tilstrækkelig adgang til uddannet og specialiseret faglighed.

EVA peger blandt andet på betydningen af, at dagtilbud får adgang til opdateret viden om børn med særlige behov og mulighed for at omsætte denne viden i den pædagogiske praksis i samarbejde med fagprofessionelle.

Derfor bør dette forslag ikke vurderes isoleret fra forslag 005 og 001.

5. Risikoen er, at besparelserne flytter problemerne frem for at løse dem

Det er vores væsentligste bekymring.

En besparelse på et specialiseret område er ikke nødvendigvis en reel besparelse, hvis konsekvensen bliver:

- flere børn med uopdagede eller utilstrækkeligt håndterede vanskeligheder
- større pres på det pædagogiske personale
- flere komplekse børn i almindelige dagtilbud uden tilstrækkelig specialpædagogisk sparring
- længere ventetider hos PPR, samt CBS.
- flere børn, der senere får brug for mere omfattende støtte
- større belastning af ledere og medarbejdere
- øget risiko for mistrivsel
- større behov for indgribende indsatser senere i barnets liv.

Kommunens eget materiale om mulighedskataloget beskriver faktisk selv, at en reduktion i tidlig og forebyggende indsats kan medføre et øget behov for mere indgribende og ressourcekrævende indsatser.

Det bør efter vores opfattelse tages meget alvorligt.

Social- og Boligstyrelsen understreger ligeledes, at den tidlige forebyggende indsats kræver sammenhæng, koordinering og samarbejde mellem flere fagligheder og mellem det almene og specialiserede område.

6. Modargumentet om, at "serviceniveauet kan opretholdes", er ikke tilstrækkeligt

I flere af forslagene fremhæves det, at serviceniveauet fortsat kan opretholdes inden for gældende lovgivning.

Det mener vi er en for snæver måde at vurdere kvalitet på.

At en indsats fortsat er inden for lovens minimumskrav, betyder ikke nødvendigvis, at den er fagligt tilstrækkelig og/eller hensigtsmæssig.

Kommunen bør ikke alene spørge: "Kan vi gøre dette inden for lovgivningen?"

Men også: "Hvad betyder det for børnene, medarbejderne og den forebyggende indsats, hvis vi gør det?"

Der er stor forskel på at overholde et minimumsniveau og på at tilbyde en indsats, der reelt forebygger, inkluderer og understøtter børnene.

7. Vores opfordring til Byrådet

Vi opfordrer derfor Frederikssund Byråd til:

1. At forkaste forslag 005 om reduktion af special- og udviklingspædagogstillinger.
2. At forkaste forslag 001 om nedlæggelse af et logopædårsværk i PPR.
3. At genoverveje forslag 007 om reduktion af dagplejen og den øgede belægningsgrad.
4. At genoverveje forslag 006, så andelen af uddannede pædagoger ikke reduceres i en situation, hvor dagtilbuddene samtidig forventes at rumme flere børn med komplekse og særlige behov.
5. At vurdere forslagene samlet og ikke som isolerede økonomiske effektiviseringer.
6. At foretage en reel vurdering af de langsigtede økonomiske konsekvenser af at kraftig reducere den tidlige og forebyggende indsats.

Afslutning

Vi ønsker en kommune, hvor børn med særlige behov ikke skal vente på hjælp, til deres vanskeligheder er blevet så store, at en langt mere omfattende indsats bliver nødvendig.

Vi ønsker en kommune, hvor et barn med sproglige vanskeligheder kan få hjælp, før problemerne vokser.

Vi ønsker en kommune, hvor dagtilbuddene har adgang til specialpædagogisk viden, når pædagogisk personale, et barn eller en børnegruppe har brug for det.

Og så ønsker vi en kommune, hvor dagplejen fortsat kan være et reelt og kvalitativt alternativ til vuggestuen.

Tidlig indsats er ikke en luksus. Det er forebyggelse.

Derfor mener vi, at det er meget kortsigtet at spare på netop de faglige ressourcer, der skal være med til at forebygge, at børn får brug for mere omfattende hjælp senere.

Vi har forståelse for kommunens økonomiske udfordringer. Men vi mener, at børn, tidlig indsats og specialiserede faglige kompetencer bør prioriteres højere end disse besparelser.

Vi håber derfor, at Byrådet vil genoverveje forslagene og sikre, at Frederikssund Kommune også fremover har de nødvendige faglige ressourcer til at skabe gode udviklingsmuligheder, trivsel og fællesskaber for alle kommunens børn.

Med venlig hilsen

Therese Sehested

På vegne af forældrebestyrelsen, Børnehuset Rørskov.